

KLAGANDE

ComeOn Sweden Ltd

Ombud: [REDACTED]

MOTPART

Spelinspektionen

ÖVERKLAGAT BESLUT

Spelinspektionens beslut dem 17 februari 2021, dnr 19SI2709, bilaga 1

SAKEN

Varning och sanktionsavgift enligt spellagen (2018:1138)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Under Spelinspektionens tillsyn har det framkommit att ComeOn Sweden Ltd (nedan ComeOn/bolaget) har gjort insättningar på en kunds spelkonto vid fyra tillfällen under två dagar i april 2019 om sammanlagt 40 000 kr. I

Spelinspektionens utredningsunderlag finns skriftlig kommunikation mellan spelaren och ComeOn.

Spelinspektionen beslutade den 17 februari 2021 att meddela ComeOn en varning och att påföra bolaget en sanktionsavgift om 35 miljoner kr. Som skäl för beslutet angavs i korthet följande. Bolaget har genom insättningarna ovan lämnat bonusar utöver en spelares första speltillfälle och därmed brutit mot bonusbestämmelsen. Därtill har bolaget brutit i sin omsorgsplikt genom att lämna sådana gåvor till en spelare som i kommunikation med bolaget beskrivit

att hen förlorat mycket pengar på kort tid under den aktuella perioden. Överträdelsena är allvarliga men omständigheterna är sådana att en varning får anses vara tillräckligt ingripande. Varningen ska förenas med en sanktionsavgift. Vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek har beaktats överträdelsernas allvar, hur länge de har pågått, bolagets omsättning samt uppgifterna om dess GGR (gross gaming revenue, vilket avser insatser minus utbetalda vinster). Det har varit fråga om flera allvarliga överträdelser av spellagens bonusbestämmelse och det förfarande som ComeOn har tillämpat i förhållande till spelaren gör överträdelsena särskilt allvarliga. Å andra sidan har överträdelsena pågått under en i sammanhanget relativt kort tid. Mot den bakgrunden bestäms sanktionsavgiften till 35 miljoner kronor. De närmare skälen för Spelinspektionens beslut framgår av bilaga 1.

YRKANDEN OCH GRUNDER M.M.

ComeOn yrkar i första hand att bolaget inte ska tilldelas en varning eller sanktionsavgift och i andra hand att det endast ska tilldelas en anmärkning och att sanktionsavgiften sätts ned helt eller till ett skäligt belopp understigande 35 miljoner kr.

Bolaget menar att det varken har handlat i strid med bonusbestämmelsen eller omsorgsplikten och att det därmed saknas grund för att meddela en varning och sanktionsavgift. För det fall en överträdelse skulle anses ha skett är den under alla omständigheter inte allvarlig, varför det endast förelegat grund att meddela en anmärkning. Sanktionsavgiften är under alla omständigheter oskäligt hög.

Spelinspektionen anser att överklagandet ska avslås i sin helhet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET**Har bolaget överträtt bestämmelser i spellagen?***Bonuserbjudanden*

En licenshavare får endast erbjuda eller lämna bonus vid det första tillfället då en spelare spelar på något av licenshavarens spel (14 kap. 9 § spellagen). En bonus är en rabatt eller liknande ekonomiskt incitament som är direkt kopplat till spelet (2 kap. 3 § 3 spellagen).

ComeOn invänder mot den tolkning som Spelinspektionen har gjort av begreppet bonus och anser att bestämmelsen ifråga är otydlig, medan Spelinspektionen menar att bestämmelsen inte ger större tolkningsutrymme än att den kan tillämpas. Bolaget menar att de penninggåvor som har lämnats till kunden ifråga inte utgör bonusar då de inte utgör rabatter eller ett liknande ekonomiskt incitament och att de saknar koppling till spelet då de inte varit förenade med villkor kopplade till spelet utan när som helst kunde tas ut. Det anför att definitionen av en rabatt är ett avdrag på något som har ett förutbestämt pris och ett ekonomiskt incitament är en monetär anledning för någon att utföra en viss handling, medan en gåva å andra sidan är en överföring av äganderätten till något utan krav på motprestation, vilket inte är samma sak som en rabatt. Enligt bolagets mening ger förarbetsuttalanden och spelförordningen (2018:1475) stöd för att en bonus alltid är kopplad till vissa villkor, medan det annars är fråga om en gåva. Spelinspektionen menar dock att det inte varit fråga om villkorslösa gåvor, utan att denna form av lojalitetsbonusar förutsätter att det har förekommit spel.

Att insättningar på ett spelkonto kan utgöra bonusar i spellagens mening, liksom att bonusbestämmelsen även med det tolkningsutrymme som finns är tillräckligt tydlig, har klargjorts i praxis (se t.ex. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 juni 2021 i mål nr 2232-20). Förvaltningsrätten har tidigare funnit

att när en spelare kan få en kontantutbetalning endast genom att ha ett spelkonto, men där det inte förutsätts spelande vare sig innan eller efter, är kopplingen till spelet inte direkt utan indirekt och det är därmed inte fråga om en bonus i spellagens mening (se förvaltningsrättens dom den 15 december 2020 i mål nr 6191-19). Förvaltningsrätten finner med hänsyn till den epostkommunikationen som skett mellan spelaren och bolaget i samband med de nu aktuella insättningarna att insättningarna skett på grund av spelarens spelande på bolagets plattform. Kopplingen till spel har således varit direkt och insättningarna och gratisspelen har utgjort bonusar i lagens mening. Förvaltningsrätten anser därmed, i likhet med Spelinspektionen, att bolaget har överträtt spellagens bonusbestämmelse.

Omsorgsplikt

En licenshavare ska säkerställa att sociala och hälsomässiga hänsyn iakttas i spelverksamheten för att skydda spelare mot överdrivet spelande och hjälpa dem att minska sitt spelande när det finns anledning till det (omsorgsplikt). I omsorgsplikten ingår att motverka överdrivet spelande genom fortlöpande kontroll av spelbeteende (14 kap. 1 § spellagen).

Av förarbetena till spellagen (prop. 2017/18:220 s. 322) framgår bl.a. följande. Licenshavarens skyldighet att aktivt utöva omsorgsplikten genom att säkerställa att sociala och hälsomässiga skyddshänsyn tas innebär att licenshavaren ska följa spelarens beteenden för att vid behov kunna begränsa spelandet. Innebörden av begreppet överdrivet spelande bör avgöras med hänsyn till spelarens uppställda gränser för insättningar, förlustgränser, inloggningstid och förändrat spelbeteende m.m. Innehållet i omsorgsplikten kommer till uttryck genom krav på ett antal spelansvarsåtgärder i detta kapitel. Vad omsorgsplikten i övrigt inbegriper kommer att med stöd av dessa bestämmelser, och meddelade föreskrifter på området, utvecklas i praxis.

Följande framgår av utredningen. Innan spelaren ifråga fick den första av de fyra aktuella bonusarna hade hen, utifrån vad som framkommit i målet, inte påtalat för ComeOn att hen förlorat mycket pengar på spel. Efter att denna utbetalat uppgav spelkunden att hen förlorat över 200 000 kr på några få dagar och bad om en procentuell cashback på det med omsättningskrav. ComeOn besvarade detta med att det inte kan erbjuda bonusar med omsättningskrav, och gjorde istället ännu en utbetalning till spelkontot. Två veckor senare bad spelaren om ännu en gåva. Hen förklarade att hen förlorat över 350 000 kr sedan den senaste gåvan och uttryckte att hen ändå kommer att spela för det bolaget ger hen och att bolaget får skärpa sig och vara lite lojala. Dagen efter gjordes ytterligare två utbetalningar – den andra efter att kunden åter uppgett att hen ändå kommer att spela bort pengarna direkt och är värd mer på grund av sin lojalitet mot bolaget. Ytterligare några veckor senare skickade den granskade kunden ett epostmeddelande till bolaget där hen uttryckte bl.a. att bolaget har förstört hens liv och satt hen i stora skulder. En vecka efter att detta meddelande hade skickats besvarade bolaget det och hänvisade till olika åtgärder spelaren själv kunde vidta och uppgav att hens spelkonto har stängts ned.

Bolaget framhåller, till skillnad mot vad Spelinspektionen har angett, att det inte har identifierat spelaren ifråga som sårbar eller som risk- eller problemspelare någon gång under den tid spelkontot var aktivt, utan att när hen informerade bolaget om att hen hade ett problematiskt spelbeteende var hans konto redan tillfälligt stängt och hen hade inte varit aktiv på det på flera veckor. Enligt Spelinspektionen borde ComeOn, när spelaren i sin kommunikation med bolaget angett att hen förlorat mycket pengar på kort tid hos bolaget endast ha manat till försiktighet inte även uppmuntrat till ytterligare spelande. Bolaget anser dock att de penninggåvor som getts inte kan anses ha uppmuntrat fortsatt spelande. Detta menar bolaget särskilt är fallet ifråga om de två sista gåvorna som lämnades eftersom inget spel skedde från kontot och det stängdes samma dag.

Förvaltningsrätten instämmer i att ComeOns agerande med utgivande av bonusar har, även om bolaget har framhållit att utbetalningarna kunnat tas ut från spelkontot direkt och särskilt i den kontext de lämnats och vad spelaren angett i sin kontakt med bolaget, inneburit en uppmuntran till fortsatt spelande. Detta trots att bolaget, efter att den första bonusen lämnats, fått tydliga indikationer på att kundens spelande i någon mån varit problematiskt. Genom sitt agerande har ComeOn inte skyddat spelaren mot överdrivet spelande. Bolagets agerande har därmed inneburit ett åsidosättande av omsorgsplikten.

Huruvida några faktiska negativa konsekvenser uppstått saknar enligt förvaltningsrätten avgörande betydelse för om omsorgsplikten är uppfylld, och det är därmed inte av avgörande betydelse vad som efter att de aktuella bonusarna lämnades har anförts från spelarens sida, även om det kan anses ge vissa indikationer om allvaret i situationen.

Överträdelsernas allvar och val av ingripande

Förvaltningsrätten har alltså funnit att ComeOn har överträtt spellagens bestämmelse om bonuserbjudanden och åsidosatt sin omsorgsplikt.

Om en licenshavare åsidosätter sina skyldigheter enligt spellagen eller villkor som meddelats med stöd av lagen ska Spelinspektionen förelägga licenshavaren att inom en viss tid vidta rättelse eller besluta om förbud, ändring av villkoren eller anmärkning. Om överträdelserna är allvarliga ska licensen som huvudregel återkallas, men om det är tillräckligt kan istället en varning meddelas. Om överträdelserna är ringa eller ursäktliga kan man avstå från ingripande. Detsamma gäller bl.a. om licenshavaren vidtar rättelse (18 kap. 12 § spellagen, jfr prop. 2017/18:220 s. 340).

Bolaget framhåller att det när Spelinspektionen meddelade det nu aktuella beslutet hade fått en ny spellicens för en ny tidsperiod, och menar att det är tveksamt om det lagligen kan utfärdas sanktioner efter licensperiodens utgång när tillsynsmyndigheten redan haft tillgång till all relevant information i nästan

ett år vid tidpunkten för det nya licensbeslutet. Spelinspektionen menar att dessa omständigheter saknar betydelse och att det skulle få orimliga konsekvenser att tillämpa en sådan ordning. Förvaltningsrätten anser att det saknas hinder för att utfärda sanktioner endast för att en viss tid förflutit sedan överträdelserna och bolaget fått en förnyad licens.

I spellagens förarbeten anges, med hänvisning till 3 kap. 1 §, att ju större betydelse en bestämmelse har för att uppnå lagens syften desto allvarigare är en överträdelse av bestämmelsen (prop. 2017/18:220 s. 352). En överträdelse av spellagens bonusbestämmelse är som utgångspunkt allvarlig (se bl.a. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 januari 2022 i mål nr 204-21). Förvaltningsrätten finner att det inte finns skäl att i detta fall göra någon annan bedömning. Även överträdelser av bestämmelser som rör spelansvar och omsorgsplikten där ett bolag inte har iakttagit konsumentskyddsintressen och framför allt skyddet av spelare med ett problematiskt spelande har ansetts vara mycket allvarliga förseelser (se Kammarrätten i Jönköpings dom den 10 oktober 2020 i mål nr 3745-19, jfr även prop. 2017/18:220 s. 352). Utifrån överträdelsernas art och de aktuella bestämmelsernas betydelse för att uppnå spellagens syften ifråga om konsumentskydd och begränsning av de negativa konsekvenserna av spelande anser förvaltningsrätten att de aktuella överträdelserna är allvarliga. Något lindrigare ingripande än en varning är därmed inte aktuellt.

Om en licenshavare får en varning får denna förenas med en sanktionsavgift (19 kap. 10 § spellagen). Man kan dock avstå från att ta ut sanktionsavgift om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, eller om det annars framstår som oskäligt att ta ut avgiften (19 kap. 15 § andra stycket spellagen). I fall där Spelinspektionen dröjt oskäligt lång tid med att fatta beslut i ett ärende bör avgiften kunna sättas ned helt (prop. 2017/18:220 s. 236).

Förvaltningsrätten anser inte att bolagets överträdelser kan anses vara ringa eller ursäktliga. Mot bakgrund av de utredningsåtgärder som vidtagits under ärendets handläggning hos Spelinspektionen finner förvaltningsrätten inte heller att det dröjt oskäligt lång tid för Spelinspektionen att fatta det överklagade beslutet. Det har inte heller i övrigt framkommit omständigheter som medför att det kan anses vara oskäligt att ta ut sanktionsavgiften. Spelinspektionen har således haft fog för att påföra bolaget sanktionsavgift.

Sanktionsavgiftens storlek

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kr och högst 10 procent av licenshavarens omsättning av sådan verksamhet som är licenspliktig enligt spellagen det närmast föregående räkenskapsåret (19 kap. 13 § spellagen).

Om överträdelserna har skett under det första verksamhetsåret, eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas (19 kap. 13 § andra stycket spellagen). De aktuella överträdelserna har förvisso skett under bolagets första verksamhetsår, men eftersom det överklagade beslutet fattades när det redan fanns uppgifter hos Skatteverket gällande dess omsättning 2019 delar förvaltningsrätten uppfattningen att det är detta belopp som ska läggas till grund för beräkningen av den maximala sanktionsavgiften.

Bolaget anför att det är dess nettoomsättning och inte dess bruttoomsättning som ska läggas till grund för bestämmandet av sanktionsavgiften.

Kammarrätten i Jönköping har slagit fast att omsättning i 19 kap. 13 § spellagen avser bruttoomsättningen (jfr bl.a. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 juni 2021 i mål nr 2232-20). Även med beaktande av vad bolaget anför i denna del anser förvaltningsrätten att det även i detta mål är den av Spelinspektionen använda tolkningen av begreppet omsättning som ska tillämpas, dvs. bruttoomsättningen. ComeOn har inte invänt mot den av

Spelinspektionen beaktade bruttoomsättningen i sig. Sanktionsavgiften får således inte fastställas till mer än knappt 622 miljoner kr.

När sanktionsavgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått (19 kap. 15 § spellagen).

Sanktionsavgiftens storlek är ett sätt att ytterligare gradera varningen (prop. 2017/18:220 s. 236). Också omständigheter som talar i mildrande riktning bör vägas in. Sådana omständigheter kan vara att licenshavaren snabbt upphör med överträdelsen sedan den påtalats av spelmyndigheten eller samarbetar väl med myndigheten under utredningen (prop. 2017/18:220 s. 352).

Spelinspektionen har vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek beaktat överträdelsernas allvar, hur länge de pågått och ComeOns omsättning och GGR.

ComeOn gör gällande att Spelinspektionen har använt en felaktig metod för fastställandet av sanktionsavgift eftersom Kammarrätten i Jönköping har klargjort att en omsättningsbaserad metod inte ska användas för att bestämma en sanktionsavgifts storlek. Förvaltningsrätten konstaterar att Kammarrätten i Jönköping i vissa situationer ansett att sanktionsavgiften ska bestämmas helt oberoende av omsättningen (Kammarrätten i Jönköpings domar den 31 maj 2021 i mål nr 105-20 och 106-20). Anledningen till detta var att kammarrättens majoritet fann att den aktuella överträdelsen inte haft ett direkt samband med spelbolagets omsättning. I andra mål har Kammarrätten i Jönköping godtagit att hänsyn tas till licenshavarnas omsättning vid bestämmandet av sanktionsavgiften (jfr bl.a. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 juni 2021 i mål nr 2232-20). Förvaltningsrätten finner att de överträdelser av spellagen som bolaget har gjort sig skyldigt till har ett direkt samband med bolagets vilja att öka sin omsättning. Med hänsyn härtill och då en sanktionsavgift ska kunna ha en såväl avskräckande som vinsteliminierande effekt bör bolagets omsättning beaktas när sanktionsavgiftens storlek bestäms. Spelinspektionen

har alltså haft fog för att beakta omsättningen vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek.

Den av Spelinspektionen beslutade sanktionsavgiften uppgår till drygt 5,6 procent av den maximala avgift som teoretiskt enligt den uppskattade omsättningen kunnat beslutas, och således drygt 0,56 procent av bolagets omsättning det aktuella året. Detta är i sig inte anmärkningsvärt men avgiften måste även vid en helhetsbedömning stå i proportion till de aktuella överträdelserna. Några tydliga matematiska beräkningar, där en metod för beräkningen beskrivs och de olika stegen kvantifieras så som bolaget menar att myndigheter normalt gör i beslut, låter sig därför svårligen göras.

ComeOn menar att sanktionsavgiften är för hög bl.a. på grund av följande. Sanktionsavgiften är oproportionerlig med hänsyn till dels hur överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen) bedöms, dels i förhållande till överträdelsernas allvar och omfattning. Överträdelserna är inte av så allvarlig natur som Spelinspektionen gjort gällande, vilket framgår bl.a. av Spelinspektionens långa handläggningstid. Spelinspektionen har inte heller i tillräcklig mån beaktat förmildrande omständigheter såsom att överträdelserna har upphört, inte har upprepats och inte heller kommer att upprepas samt att bolaget har varit behjälpligt under utredningen och gjort mycket stora ansträngningar för att ge Spelinspektionen ett adekvat underlag. Därtill har Spelinspektionen inte beaktat att bonusbestämmelsen är otydligt utformad och att stor oklarhet rådde kring tolkningen av bestämmelsen vid tidpunkten för de aktuella händelserna och att Spelinspektionen har underlåtit att fastställa tydliga villkor, vilket bör vara en väsentligt förmildrande faktor. Sanktionsavgiftens storlek är inte heller i linje med tidigare sanktionsavgifter som beslutats.

Hur regleringen ser ut i penningtvättslagen medför enligt förvaltningsrätten inte att den här aktuella sanktionsavgiften ska anses vara oproportionerlig. Inte

heller vad bolaget anför om bonusbestämmelsens utformning och att Spelinspektionen inte hade gett spelbranschen några tydliga besked om sin tolkning av densamma ska beaktas när sanktionsavgiften fastställs.

ComeOn framhåller gällande allvarligheten att det är fråga om en kund som två olika dagar fått penninggåvor och menar att överträdelserna därmed inte pågått oavbrutet i 16 dagar. Förvaltningsrätten anser att oavsett hur man definierar en överträdelser varaktighet ska de omständigheter som lyfts beaktas vid den sammantagna bedömning som ska göras. Förvaltningsrätten konstaterar i detta sammanhang att det som utgångspunkt inte kan anses proportionerligt att besluta om en viss avgift för varje dag som en överträdelse pågår och sedan multiplicera detta, utan att en sammantagen bedömning måste göras där en överträdelser varaktighet är en faktor som ska beaktas.

Det har varken utretts eller påståtts att lämnandet av bonusar skett systematiskt till spelare med samma spelbeteende under liknande omständigheter.

Förvaltningsrätten har därför att utgå från att det varit fråga om en enskild händelse som skett under två olika dagar under en period drygt två veckor. Detta talar för att en något mildare sanktionsavgift ska beslutas än i ett fall där det står klart att en licenshavare har lämnat bonusar till sina kunder i större omfattning. I sammanhanget måste dock beaktas att Come On i detta fall även brustit i sin omsorgsplikt. Vad bolaget anför om Spelinspektionens handläggningstid och vilka handläggningsåtgärder som Spelinspektionen vidtog respektive inte vidtog anser förvaltningsrätten inte på något sätt påverkar bedömningen av allvarligheten.

Spelinspektionen menar att överträdelserna är särskilt allvarliga eftersom bolaget har uppmuntrat till fortsatt spel. Förvaltningsrätten anser att det är fråga om allvarliga överträdelser men att det sammantaget inte kan sägas att överträdelserna är särskilt allvarliga i den mening som Spelinspektionen gör gällande. Vid denna bedömning beaktar rätten utöver vad som angetts ovan

särskilt hur bolaget formulerat sig i sin kommunikation med spelaren, och att det inte skett något särskild eller påtryckande uppmuntran till fortsatt spelande, även om bonusarna spelaren fått i sig utgör sådan uppmuntran.

Det är klarlagt att bolaget upphörde med överträdelserna på eget initiativ när Spelinspektionen meddelade sina första beslut om ingripanden på grund av bonuserbjudanden, flera månader innan inspektionen inledde sin tillsyn mot bolaget. Detta ska, liksom det faktum att bolaget samarbetat väl med tillsynsmyndigheten, beaktas som en förmildrande omständighet (se prop. 2017/18:220 s. 352).

Mot bakgrund av överträdelsernas allvarsgrad och omfattning samt med beaktande av de ovan angivna förmildrande omständigheterna och bolagets GGR för år 2019 och den vinstreducering som då sker bedömer förvaltningsrätten att den beslutade sanktionsavgiften om 35 miljoner kr är såväl skälig som proportionerlig. Det finns därför inte skäl att bestämma en lägre avgift.

Sammanfattning

Förvaltningsrätten finner att ComeOn har överträtt förbudet mot att lämna bonusar utöver det första speltillfället och brustit i sin omsorgsplikt. Överträdelserna är allvarliga och det saknas skäl att avstå från ett ingripande. Spelinspektionen hade därför skäl att meddela bolaget en varning. Det saknas skäl att avstå från att ta ut en sanktionsavgift i samband med denna varning och den av Spelinspektionen beslutade avgiften får anses väl avvägd mot bakgrund av omständigheterna. Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

[REDACTED]

rådman

I avgörandet har nämndemännen [REDACTED]

[REDACTED] deltagit. Föredragande jurist har varit [REDACTED]

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.